

48
Ka õppis temma, et wannal kuul põlde harrima ja semet mahha teggema kelab paljo umbrohto wilja hulka kaswamast. Katsus mees isse weel monda, ja leidis mitmest asjast abbi kõrwa. Wessise Ma peäle weddas lamba ja hobbose sõnnikut, kuiwa Ma peäle weikse sõnnikut: ka weddas mees kannarpitko ja soost leitud pu juri põllule, ja saue peäle, ja panni süs kannarpitko ja pu jured põllema; hirehernid ja härjapäid piddas ka suggu; kui aega olli, kaewas isse mitto tükki labbidaga ümber, pärrast kundi; ja lapsed piddid ka kaewama; kabsta semet külwas jo sügaise, pärrast Mihkti päwa, warjolisse paika.

Korjas süs Hans ikka rohke ma wilja enesele, et isse hakkas muist müma, ehk ka seppist ja puriisto teggema rahha pärrast. Algga sedda rahha temma ei jätnud kaua seisma. Õppetaja olli kirrikus nimmetanud, et temma tahtis aidata neid, kellel püsut rahha on seismas, et sest woiksid kasso sada. Hans wiis warfi wiiskümnenend rubla, mis temma olli forjanud, kirriko jure, ja

paljus, et õppetaja wõttaks waewaks sedda temmale panna jooksa. „Ei muido, kui „et on kolm meest sedda näggemas,“ was-
tas õppetaja. „Ehk minna surren äkkiselt
„ärä, ja sinna saad pettetud ja minno
„minni on riikutud. Kus on kolm meest,
„kes ostawad kirjotada ja luggeda, mis on
„kirjotud?“

Hans wastas: Käl ehk neid pea woib kokko sada. Minno naene õppis leri aial kirjotama, et Teie wõtsite sedda enesele waewaks tedda juhhatada tele, ja pärrast sedda ka pühapäiwil käis temma wanne-
maid tülitamas, ja nüüd näme, et suuremat tanno weel teile peame teggema se armo näitmisse pärrast. Ewast jälle õppisin minna, ja õppisid ka Ewa kaks lalle (täddipoega), Jaan Turd ja Peter Kald. Kui need kõlbarwad, käl ma süs toon neid seie.

Õppetaja olli sellega käl rahhus, et Jaan ja Peter tulleksid tunnistus mehhiks ja arwas kõstrit kolmandamaks, sedda Hans se peäle piddi pallume. Tullid süs need